

Kritikken over, at der med Hensyn til Erhvervslivet og med Hensyn til Igang sættelse af Arbejde intet eller ikke tilstrækkeligt blev foretaget fra den nuværende Regerings Side, og han leverede en Liste over, hvad der var gjort; man havde lagt Hovedvægten paa at købe dansk Arbejde til Statsinstitutionerne, man havde givet Eksportkreditter, Fragtlettelser, man havde sat offentlige Arbejder i Gang, og man var endog gaaet til Importregulering for to Industrier, og nu forhandlede man om, hvad der eventuelt kunde sættes i Stedet, hvis dette ikke kunde fortsættes. Her er vi inde paa det rigtige. Men idet det ærede Medlem som Forsvarer overfor en Kritik anfører, hvad der overhovedet i saa Henseende er gjort, godkender han jo dermed Kritikkkens Berettigelse, godkender, at man er berettiget til at sætte ind paa dette Omraade, og Spørgsmaalet bliver da blot, om det, det ærede Medlem saa nævner, ogsaa er tilstrækkeligt. Deroverfor maa jeg hævde, at det er det ingeniunde. Naar der bestandig er over 60 000 arbejdsløse, naar der bestandig er en Række gamle Virksomheder, der ligger helt eller delvis stille, er der ikke gjort nok for at faa dette Erhvervsliv i Gang, og saa har disse Foranstaltninger, disse Smaatterier, som det ærede Medlem omtalte, Eksportkreditter og Fragtlettelser, ikke været virkningsfulde nok. Men det ærede Medlem erkender altsaa, at vi med saadanne Foranstaltninger er inde paa en Vej, som vi med Rette ønsker betraadt, og det forekommer mig da, at der er al Grund for dem, der ønsker Orden i Finansforholdene og Orden i Statens Økonomi, til at forøge disse Bestræbelser i den Udstrækning, som det er nødvendigt for at bringe de paagældende Arbejdere Beskæftigelse. Det nytter selvfølgelig ikke, at man mener, at der i kommende Tider hist og her vil blive beskæftiget nogle Hundrede Arbejdere ved Jordarbejder og ved Anlæg af den ene og den anden Art. Man maa ind paa de Overvejelser, som er nødvendige for at bringe de 60 000 Industrierbejdere ind i den Produktion, til hvilken de i sin Tid er trukket ind til Byerne. Dette har man Mulighed for at gøre. Man har Mulighed for i hvert Fald i høj Grad at reducere Antallet af arbejdsløse, og det var saadanne Overvejelser, det ærede Medlem, naar han dog mener, at man her er inde paa et Omraade, som man nødvendigvis maa tale om, i stærkere Grad skulde fremme, end det hidtil er sket.

Saa sagde det ærede Medlem sluttelig, at nu fik vi jo se, om disse Forhandlinger om Spørgsmaal af den Art, om Importregulering og Told, kunde føre til noget, for ellers maatte

vi ud til Vælgerne. Det var for saa vidt glædeligt at høre dette ogsaa fra Venstres Side. Det er et brændende Ønske i store Døle af Befolkningen, at man snart vil komme ud til Vælgerne, og det vil da ganske sikkert blive klart, at Vælgernes store Flertal ikke ønsker den Tilstand fortsat, under hvilken der Aar efter Aar skal være et halvt Hundrede Tusinde Mennesker uden Beskæftigelse.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel, der talte paa det konservative Folkepartis Vegne, gjorde nogle enkelte Bemærkninger til, hvad jeg har sagt. Han vendte sig saaledes imod en Udtalelse om, at Landmandsbankgarantien var til Sikring af Sparernes Interesser, og fremhævede, at der jo ogsaa var andre Grunde til denne, specielt Hensynet til det Erhvervsliv, der var knyttet til Landmandsbanken. Noget saadant har jeg ikke tænkt paa at ville skjule. Vi har jo fra vor Side for ganske faa Dage siden stærkt fremhævet, at vi saa meget godt Hensynet til det Erhvervsliv, der var knyttet til Landmandsbanken, og ifald dette Hensyn ikke havde været, synes jeg unægtelig ogsaa, at det vilde have været fuldkommen vildt at gennemføre den Garantiforpligtelse, som gennemførtes. Men det kan paa den anden Side ikke nægtes, at Sparernes Formuer, der er anbragt i Landmandsbanken, sikres samtidig, og det forekommer mig, at de Sparere, der har deres Millioner anbragt i Landmandsbanken, til Gengæld for den Sikring, som Staten, hele Samfundet, ogsaa de allerfattigste, har været med til at paatage sig, for at deres Millioner ikke skulde ryge helt eller delvis i Løbet, har nogen Grund til at være lydhøre, hvis der appelleres til deres Samfundsfølelse i Tider som de nuværende. Jeg er ikke i Tvivl om, at det vil blive vanskeligt at faa fat i denne Samfundsfølelse i de Kredse; men Appellen dertil er berettiget netop af den Grund, jeg har nævnt.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel talte videre om et Tilsagn, der var givet om at yde Modstand med Hensyn til Nedskæringsforslagene overfor Tjenestemændene, og det ærede Medlem erklærede, saa vidt jeg forstod, at der ikke var nogen Vaklen i det konservative Folkeparti med Hensyn til Stillingen til Konjunkturtillægget. Dette kan kun glæde mig. Det var en saadan Udtalelse, en Bekræftelse paa det gamle Standpunkt, jeg gerne ønskede. Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde: Med hvilken Ret tvivler man i det hele taget? Ja, jeg har jo i og for sig ikke udtalt nogen Tvivl, men kun udtalt et Haab om, at man vilde vise fornøden Standhaftighed paa dette Punkt, og hvis